

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/50/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010531
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4115010531.46

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Alexandry Osadskej a prísediacich Ing. Viktora Baranika a Lubora Kajabu, v trestnej veci obžalovanej E. F. a spol., pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 26.11.2020, takto

rozhodol:

Obžalovaní

1/ E. F., narodená XX.XX.XXXX v C.,
trvalé bytom E. XX,
prechodne bytom N., K.. N. XX,

2./ Z. S., narodený XX. XX. XXXX v T. H. D.,
trvale bytom E. XXX,
toho času v ÚVTOS Želiezovce,

3/ Z. H., narodený XX. XX. XXXX v F.,
trvalé bytom K., M. Z. ul.XXX/XX,
toho času v ÚVTOS Želiezovce ,

sa uznávajú za vinných, že:

dňa 03.10.2011, v čase okolo 12:15 hodiny, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, pod zámienkou kúpy prasiat, prišli na adresu Z. L. XX, kde obvinený Z. S., pod zámienkou ohliadky prasiatok, vylákal majiteľa domu na chovný dvor a obvinený Z. H. vošiel, bez vedomia majiteľov domu N. Z. a Z. Z. do dvora a následne aj do rodinného domu N. Z. a Z. Z., najprv do dvora a následne aj do rodinného domu takým spôsobom, že obvinená E. F. zabávala majiteľku domu - poškodenú Z. Z., narodenú XX.XX.XXXX, sediacu na lavičke pri dome, opodiaľ od vstupných dverí do domu, a tejto svojím telom zakrývala výhľad na vchodové dvere domu, pričom Z. H. nepozorovane vnikol do domu, kde odcudzil finančnú hotovosť vo výške 1.200,- eur, následne sa vrátil nepozorovane na dvor, kde spoločne s E. F. počkali na Z. S., ktorý na chovnom dvore, za rodinným domom, zabával poškodeného N. Z. a následne spoločne opustili pozemok s tým, že sa po pol hodine vrátia aj s povozom pre prasatá, spoločne odišli na neznáme miesto, čím takto poškodeným N. Z., narodenému XX.XX.XXXX a Z. Z., narodenej XX.XX.XXXX, obaja trvale bytom Z. L. č.l XX, spôsobili škodu vo výške 1.200,- eur,

t e d a :

spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a čin spáchali najmenej s dvoma osobami a prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali závažnejším spôsobom konania,
t ý m s p á c h a l i :

prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019, s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno f) Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1. Obžalovanej E. F.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona aplikujúc zásadu pre ukladanie úhrnného trestu v ustanovení § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona súd výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona súd ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe škodu vo výške 400,- eur spôsobenú poškodeným Z. Z., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. L. XX, Z. Z., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. L. XX, A. Z., narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. L. XX, R. C., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. L. XXX, a to každému poškodenému rovnakým dielom.

2. Obžalovanému Z. S.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, nezistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h), písmeno m), Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, aplikujúc zásadu pre ukladanie úhrnného trestu v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona, a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov a 4 (štyri mesiace) nepodmiennečne.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje skorší výrok o treste uložený obžalovanému Z. S. rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/126/2014 zo dňa 18.10.2017, právoplatným dňa 14.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/7/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

3. Obžalovanému Z. H.

Podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiť priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, aplikujúc zásadu pre ukladanie úhrnného trestu v ustanovení § 41 odsek 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody na 3 (tri) roky nepodmiennečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sú obžalovaní v 1. až 3. rade povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným Z. Z., narodenej XX.XX.XXXX trvale bytom Z. L. XX, Z. Z. narodenému XX.XX.XXX, trvale bytom Z. L. XX, A. Z. narodenému XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. L. XX, R. C., narodenej XX.XX.XXXX trvale bytom Z. L., škodu vo výške 1200,- eur, každý vo výške 400,- eur a každému poškodenému rovnakým dielom.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn. 4Pv 310/2011/4403, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 26.05.2015 tento prejednal trestnú vec proti obžalovaným E. F., Z. S. a Z. H. a na hlavnom pojednávaní, ktoré súd nariadil na 27 termínov, pričom dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa podarilo realizovať len v dňoch 16.03.2017, 16.01.2018, 21.06.2018, 26.11.2020, vypočul obžalovaných, poškodenú Z. Z., svedka A. Z., prečítal výpoveď svedka poškodeného N. Z., prečítal listinné dôkazy a oboznámil ostatný spisový a pripojený materiál.

Obžalovaní E. F. a Z. S. sa na hlavnom pojednávaní dňa 16.03.2017 vyjadrili, že sú nevinní a odmietli vo veci vypovedať, preto postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného boli prečítané ich výpovede z prípravného konania, kedy títo obžalovaní rezolútne popreli spáchanie skutku, popreli, že by poškodených poznali alebo že by boli niekedy v Z. L., na mieste činu.

Obžalovaný Z. H. na hlavnom pojednávaní dňa 16.03.2017 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu, po poučení o neodvolateľnosti prijatého vyhlásenia o vine a v tomto rozsahu aj o nenapadnuteľnosti takéhoto vyhlásenia o vine odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom sa obžalovaný Z. H. priznal ku spáchaniu skutku sa nevykoná, čo nevyhlásilo jeho výsluch o účasti iných osôb na žalovanej trestnej činnosti. Následne vo svojej výpovedi vyvíňoval obžalovaných S. a F., že sa nepodieľali na spáchaní skutku, že došlo k omylu pri opoznávaní poškodenou Z., pretože obžalovaná F. sa podobala na tú osobu, ktorá s ním spáchala skutok, a to na P. N.. Za ďalšiu osobu, ktorá bola účastná na spáchaní skutku, označil X. M.. K skutkovému deju uviedol, že do L. došli autom VW Golf, zlatej alebo striebornej farby, auto patrilo B. S.. Poprel, že by vedel, kde sa v čase spáchania skutku nachádzali obžalovaní F. a S.. Priznal, že on sám odcudzil peniaze, na bližšie skutkové okolnosti si nepamätal, nepamätal si, kde boli peniaze, ktoré odcudzil, pamätal si ešte, že poškodená sedela na lavičke, že sa s ňou rozprávala P. N. a že M. sa rozprával so starším pánom, niekde na dvore. Vzhľadom na to, že obžalovaný v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku, boli jeho vinu popierajúce výpovede prečítané. Obžalovaný k nim uviedol, že sa už cítil starý, že na hlavnom pojednávaní vypovedal pravdu a to, čo uviedol v prípravnom konaní, že to nespravil, nebola pravda.

Svedkyňa - poškodená Z. Z. si na hlavnom pojednávaní dňa 16.03.2017 uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 1.200,-eur. Poškodená jednoznačne pri výpovedi usvedčila všetkých troch obžalovaných zo skutku tak, ako bolo uvedené v obžalobe. Poškodená Z. vzhľadom na to, že na hlavnom pojednávaní uviedla, že páchatelia jej zobrali 500,- eur a 100,- eur z manželovej peňaženky, bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, kedy uviedla, že im bolo odcudzených 1.200,-eur. K tomuto rozporu poškodená uviedla, že bolo pravdou to, čo uvádzala pôvodne, u policajtov si to pamätala lepšie a na hlavnom pojednávaní si to už nepamätala, lebo to už bolo veľa rokov. Poškodená Z. obžalovanú F. jednoznačne na hlavnom pojednávaní označila ako osobu, ktorá sa s ňou rozprávala naprostred dvora, keď došlo k odcudzeniu peňazí a teda bola tou osobou, ktorá bola spolu s dvoma mužmi kupovať u nich odstavčatá. Rovnako tak označila obžalovaného S. ako toho, kto došiel k nim kúpiť odstavčatá a bol na dvore a obžalovaného H. ako toho, kto bol v dome.

Svedok poškodený A. Z., syn poškodených manželov Z., vypovedal obdobne ako v prípravnom konaní, že mu otec volal, že mali kupcov na prasce, preto došiel domov a išiel na hospodársky dvor ku chlievom, kde už videl otca a jemu neznámeho muža, ktorý bol oblečený v saku a v košeli. Ako bol pri chlievoch, tento jemu neznámy muž sa mu ani nepredstavil a začal sa ho pýtať na veci ohľadom prasiat, že koľko ich bolo a čo by to stálo. Na hospodárskom dvore sa zdržali asi 10 minút, počas ktorých tento muž volal s nejakým vedúcim a ako telefonoval, tak sa otočil smerom k bráne, ktorá oddeľovala hospodársku časť od dvora, pri ktorej už bol ďalší jemu neznámy muž, ktorého sa pýtal, že či už to tak rýchlo vybavil, na čo mu menovaný muž uviedol, že áno. Vysvetlil ďalej, že keď s otcom a s tým jedným mužom prišli na dvor k domu, tak tam už boli obaja muži a aj jedna žena, ktorá sa rozprávala s jeho mamou, ktorá sedela na lavičke pri dome. Popísal, že títo muži na dvore sa vyjadrili, že idú zohnať povoz pre prasiatá a že

do polhodiny budú naspäť. Mali záujem o šesť odstavciat za cenu štyroch vo výške 100,-eur. Následne všetci traja odišli z dvora s tým, že sa mali za pol hodinu vrátiť. Uviedol, že títo ľudia odišli z dvora, nasadli do auta, bielej alebo striebornej farby, značku auta nevedel. On osobne nevidel, že by niekto z tých troch vošiel do domu. Predpokladal ale, že niekto z nich tam musel byť, nakoľko rodičia v ten deň večer zistili, že im zmizli peniaze. V prípravnom konaní uvedené osoby detailne popísal, na hlavnom pojednávaní označil obžalovaného S. ako toho, kto bol s otcom na hospodárskom dvore, obžalovanú F. ako tú, ktorá sa rozprávala s jeho mamou na dvore pred domom a obžalovaného H. registroval, pri matke a obžalovanej. Nevedel uviesť koľko peňazí rodičom zmizlo. Osoby obžalovaných jednoznačne na hlavnom pojednávaní označil ako tie, ktoré videl u nich na dvore v čase odcudzenia peňazí - asi v septembri 2011.

Podľa § 263 odsek 3 písmeno a) Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní 16.01.2018 prečítaná výpoveď svedka poškodeného N. Z. (podľa úmrtného listu na č. I. 400 tento svedok zomrel dňa 08.06.2016) z prípravného konania zo dňa 17.02.2015, pri ktorej uviedol, že bol chovateľom vietnamských prasiat, ktoré predával cez inzerát. Na tento inzerát sa mu telefonicky ozval nejaký muž, nepredstavil sa, len sa spýtal, či predával prasce a ešte sa informoval na presnú adresu. V ten deň, ešte pred týmto telefonátom, bol vo Vrábľoch si vybrať peniaze z bankomatu a o 11.00 hod. sa vrátil späť domov a v tom sa objavil pri bráne domu muž rómskeho pôvodu, ktorý mu tvrdil, že to on volal ohľadne prasiat a chcel ich vidieť. Ako prechádzal s týmto mužom k hospodárskemu dvoru, tak hneď za týmto mužom, sa objavila cigánka s blond vlasmi, veľmi štíhla, oblečená v priesvitných dlhých šatách. Neznámy muž mu o nej povedal, že to bola jeho manželka a táto sa zostala rozprávať pred domom s jeho manželkou. Keď bol on s týmto Rómom na hospodárskom dvore, objavil sa na bráne ryšavý dohola ostrihaný bachratý Róm, a ten muž, čo bol s ním, kričal na toho ryšavého, čo bol na bráne, že či vybavil ten povoz a ten na bráne mu povedal, že áno. Následne všetci traja odišli z dvora smerom do dediny s tým, že za hodinu budú naspäť aj s vozíkom, ale už nedošli. V ten istý deň asi o 18.00 hod. sa ho manželka pýtala, či nezobral z nočného stolíka peniaze vo výške 1.000,-eur, na čo jej odpovedal, že načo by mu boli. V tom momente aj on išiel k svojmu nočnému stolíku, otvoril peňaženku a zistil, že peniaze, čo vybral ešte v ten deň z bankomatu, neboli na svojom mieste a vtedy usúdil, že títo cigáni ich pravdepodobne okradli. Uvedené osoby rómskeho pôvodu aj detailne popísal. Škodu si uplatnil vo výške 1.200,-eur. Svedok tiež predložil fotokópiu inzerčných novín zo septembra 2011, v ktorých mal inzerát na predaj odstavciat vietnamskej ošípanej.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov a správ o povesti na všetkých obžalovaných nachádzajúcich sa v trestnom spise, ako aj oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov Okresných súdov Nové Zámky sp. zn. 3T/224/2011, sp. zn. 2T/11/2010, sp. zn. 3T/46/2011, Bratislava III. sp. zn. 3T/245/2014, Piešťany sp. zn. 2T/121/2013 (na urgenciu súdu následne vylúčený), Malacky sp. zn. 2T/95/201, Rožňava sp. zn. 3T/142/2014, Nitra sp. zn. 2T/126/2014. Z listín od Dr. Z., zubnej lekárky obžalovanej vyplývalo, že obžalovaná bola, podľa lekárniného potvrdenia, dňa 03.10.2011 na zubnom ošetrení. Uvedená lekárka, ktorá bola podať vysvetlenie na OO PZ Štúrovo, tiež uviedla, že obžalovaná bola u nej dvakrát na vyšetrení, a to dňa 08.11.2011, kedy jej vytrhla zub, ktorý jej predtým ošetrovala a následne na požiadanie pacientky vystavila potvrdenie o jej ošetrení na skorší dátum, a to na 03.10.2011; na výzor obžalovanej si nepamätala. Z výsluchu svedkyne Dr. Z., ktorý vykonal, na základe dožiadania, maďarský súd dňa 23.04.2018 súd zistil, že svedkyňa si nepamätala, či vystavovala obžalovanej dňa 03.10.2011 potvrdenie, podľa stomatologického denníka svedkyňa ošetrovala obžalovanej 7. horný zub v dňoch 03.10.2011, 28.11.2011 a 08.12.2011, viackrát obžalovanú neošetrovala a že dňa 08.12.2011 došlo k vystaveniu potvrdenia. Zo zápisníc o rekogníciách zo dňa 08.11.2011, ktoré boli vykonané so svedkami poškodenými N. Z., Z. Z. a svedkom A. Z., ako opoznávajúcimi osobami, vyplynulo, že títo svedkovia na 100% označili obžalovaných F., S. a H. ako tie osoby, ktoré k nim dňa 03.10.2011 prišli ako záujemcovia o kúpu odstavciat, konkrétne obžalovanú F. ako tú, ktorá zabávala poškodenú Z. Z., obžalovaného S. ako toho, kto bol na hydínovom dvore s predstieraným záujmom o kúpu odstavciat prasiat a obžalovaného H. ako toho, kto došiel bez vedomia majiteľov na horný dvor, s kým sa bavil obžalovaný S. a ktorý vošiel do domu, keď poškodenú Z. Z. zabávala obžalovaná F.. Podľa správy Slovak Telekom, a.s. a lustrácie telefónnych čísel na telefónne číslo poškodeného XXX/XXXXXX volalo dňa 03.10.2011 päťkrát telefónne číslo XXXXXXXXXX, ktoré patrilo G. F., dcére obžalovanej E. F.. Lekárska správa zaznamenávala, že obžalovaný H. mal byť napadnutý zo strany polície. X. M. listami z 24.04.2017 a 17.05.2017 zaslanými súdu zo Spojeného kráľovstva oznámil, že obžalovaných nepoznal, že v zahraničí sa nachádzal už šesť rokov a o skutku z 03.10.2011 nič nevedel, poprel spoliehanie sa s akýmkoľvek obžalovaným alebo spáchanie trestného

činu. P. C., rod. N., ktorej pobyt vypátral OR PZ Lučenec v Belfaste, sa písomne 04.12.2018 cez A. A. U. vyjadrila, že o skutku nič nevedela, obžalovaných nepoznala a že v čase skutku bola na ošetrovaní v nemocnici v Belfaste, o čom predložila potvrdenie medicínskeho centra; uvedené zopakovala aj vo vyjadrení z 04.09.2020.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku súd návrhu obžalovaných na doplnenie dokazovania vypočítim P. C. a X. M. a ich konfrontáciou s poškodenými ako aj psychologickým vyšetrením poškodenej nevyhovelo ako dôkazom nadbytočným a neodôvodneným vzhľadom na vykonanie iných dôkazov, pretože sa týkali okolností, ktoré možno zistiť už skôr vykonanými dôkazmi, a to vyjadreniami P. C. a X. M., ktorí sa dlhodobo nachádzajú v zahraničí. Súd nevzhladol žiaden relevantný dôvod na zásah do práv poškodenej spôsobom navrhovaným obžalovanými, teda podrobeniu sa psychologickej expertíze.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a vyhodnotil, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v skutkovej vete obžaloby, ktorú pre prijatie vyhlásenia o vine obžalovaného H. súd nemenil, pretože obžalovaní v 1.-3. rade spoločným konaním naplnili všetky zákonné znaky skutkových podstat zločinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku a účinného do 31.07.2019, čo súd doplnil do výroku o právnej kvalifikácii, závažnejším spôsobom konania v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej. Obžalovaní v 1.-3. rade spoločným konaním, listou (§ 138 písmeno f) Trestného zákona), pod zámienkou predstieranej kúpy odstaviť, odcudzili z domu poškodených 1.200,-eur, pričom neoprávnene vnikli do obydlija iných najmenej s dvoma osobami.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich akoby trestný čin spáchal sám. Pri spolupáchatelstve sa vyžaduje spoločný úmysel páchatelov, zahrňujúci tak ich spoločné konanie, ako aj sledovanie spoločného cieľa, ktorým porušujú alebo ohrozujú záujem chránený Trestným zákonom. Každý zo spolupáchatelov zodpovedá teda zásadne za celú škodu (resp. iný škodlivý následok) spáchanú trestným činom, resp. za trestný čin v celom jeho rozsahu, pokiaľ bol spáchaný spoločným konaním a pokiaľ sa naň vzťahovalo zavinenie. Predpokladom trestnej zodpovednosti spolupáchatelov je vzájomná dohoda aspoň dvoch páchatelov na tom, že spáchajú trestný čin. Spoločný úmysel pri spolupáchatelstve pritom nemožno stotožňovať s výslovnou dohodou páchatelov, pričom pre vyvodenie trestnej zodpovednosti stačí aj dohoda konkludentná. Každý zo spolupáchatelov si však musí uvedomovať, že jeho konanie a konanie ostatných spolupáchatelov smeruje k spoločnému spáchaniu trestného činu, resp. aspoň s tým musí byť uzročený. O spáchanie trestného činu spoločným konaním ide v uvedenom zmysle aj vtedy, ak jednotlivé zložky spoločnej trestnej činnosti naplnil každý zo spolupáchatelov, alebo len niektorý zo znakov konania uvedeného v konkrétnej skutkovej podstate trestného činu, resp. aj vtedy, ak síce samy osebe nenapĺňajú znaky konania uvedeného v príslušnom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, avšak vo svojom súhrne tam uvedené konanie napĺňajú. Pri konaní v spolupáchatelstve tak nie je nevyhnutné, aby každý z obžalovaných vykonal celé konanie a naplnil každý osobitne a samostatne všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu.

Spáchanie skutku ako aj spoločné konanie všetkých troch obžalovaných boli preukázané predovšetkým výpoveďami poškodených Z. Z., N. Z., svedka A. Z., ale aj výpoveďou spoluobžalovaného Z. H., zápisnicami o rekogníciách, podporne listinami od svedkyne Dr. Z. ako aj jej výpoveď pred dožiadaným súdom, písomnými vyjadreniami osôb X. M. a P. N. a správou Slovak Telekom, a.s. Z týchto dôkazov bolo preukázané, že dňa 03. 10. 2011 v čase okolo 12.15 hod., po predchádzajúcej vzájomnej dohode, obžalovaný Z. S. pod zámienkou ohliadky prasiať vylákal poškodeného N. Z. na chovný dvor a obžalovaný Z. H. medzitým, ako obžalovaná zabávala poškodenú Z. Z., vošiel do domu poškodených, odkiaľ odcudzil finančnú hotovosť vo výške 1.200 eur. V tomto smere súd poukázal na pomerne podrobné popísanie všetkých okolností spáchania skutku poškodenými a svedkom A. Z. za účasti všetkých troch obžalovaných, aj obžalovaných S. aj F. (kto z obžalovaných sa s kým bavil, čo kto z obžalovaných robil a čo ktorý z nich hovoril a kto sa z nich, kde nachádzal, ako páchatelia vyzerali), ako aj

na skutočnosť, že týmto výpovediam zodpovedala nakoniec aj priznávajúca sa výpoveď obžalovaného H., ktorý sa pred súdom priznal ku skutku tak, ako bolo uvedené v obžalobe, teda že skutok spáchal spolu s obžalovanými S. a F.. Preto bolo úplne irelevantné, ak následne obžalovaný H. začal tvrdiť, že skutok spáchal s inými osobami - X. M. a P. N., najmä v spojení s písomnými vyjadreniami týchto osôb, ktoré v nich uviedli, že v čase skutku sa nachádzali v zahraničí a že obžalovaného H. ani nepoznali. Tvrdenie obžalovaného H. exulpujúce z protiprávneho konania obžalovaných S. a F., súd považoval len za snahu pomôcť vyhnúť sa nepodmienečným trestom svojim kamarátom S. a F., ktoré im, v prípade uznania viny, na rozdiel od obžalovaného H., ktorý zrejme predpokladal, že v tomto konaní sa buď upustí od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na právoplatné odsúdenie v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 3T/46/2011, v ktorom mu novozámocký súd uložil päťročný nepodmienečný trest alebo tento sa mu len „mierne navýši“, hrozili. Ani obranu obžalovanej F., že skutok nemohla spáchať, lebo v inkriminovaný deň bola na zubnom ošetrení v Ostrihome, súd nemohol uznať. Aj keby bolo pravdou, že obžalovaná bola v skutkový deň v Ostrihome na zubnom ošetrení, neznamenalo to ešte, že sa toho istého dňa o 12:15 hod. nemohla skutku dopustiť. Obrana obžalovanej nebola nakoniec potvrdená ani zubárkou, ktorá atestovala len to, že obžalovaná bola v uvedený deň na ošetrení bez uvedenia času, pričom potvrdenie o ošetrení na deň 03.10.2011 jej vystavovala spätne dňa 08.11.2011, a to na požiadanie obžalovanej. Túto obranu obžalovanej nakoniec spochybnil aj fakt, že poškodený N. Z. bol telefonicky kontaktovaný dňa 03.10.2011 v čase od 11:28 hod. do 11:49 hod. päťkrát, teda tesne pred spáchaním skutku, z telefónneho čísla dcéry obžalovanej F., a nie napríklad z telefónneho čísla príbuzného P. C., ktorá mala, podľa tvrdení obžalovaného H., spolu s ním tento skutok spáchať (správa Slovak Telekom, a.s. a lustrácia telefónneho čísla).

Súd preto v danej veci vyhodnotil, že každý z obžalovaných sa priamo a osobne podieľal na čine a vykonával určitú činnosť, ktorá ako súhrn konaní vcelku bola posúdená ako trestné činy. Bez vzájomnej súčinnosti a účasti obžalovaných 1.-3. na skutku by k dokonaniu trestného činu nedošlo, preto konanie obžalovaných 1.-3. súd posúdil ako spolupáchateľstvo podľa § 20 Trestného zákona. Žalovanú krádež a porušovanie domovej slobody spáchali obžalovaní so spoločným úmyslom - Istou (vyvolanie omylu u poškodených, že došli kupovať odstavčatá, aby odlákali pozornosť od svojho úmyslu kradnúť v dome poškodených), ktorou dosiahli svoj cieľ, a to neoprávnene vniknutie do obydlia iného (poškodených manželov Z.), každý vykonávajúci činnosť smerujúcu za účelom odcudzenia cudzích vecí - peňazí z tohto obydlia. Bolo zrejmé, že od začiatku všetci traja obžalovaní mali v úmysle „okradnúť“ poškodených, ktorým najskôr zavolali z telefónneho čísla dcéry obžalovanej (správa Slovak Telekom a.s., lustrácia telefónnych čísiel), predstierajúc záujem o kúpu odstavčiat, ktorých predaj bol zverejnený v inzertných novinách (fotokópia inzertných novín zo septembra 2011) a následne obžalovaní 1.-3. došli k poškodeným, ktorých pozornosť odvedli predstieraním kúpy prasiat, aby u nich vykonali krádež spôsobom popísaným v skutkovej vete. Takýto spôsob existencie obžalovaných a „privyrábania si“ vyplynuli nakoniec aj z doterajšieho spôsobu ich života, z ktorého bolo zrejmé, že obžalovaní každú možnú príležitosť využívajú na „kradnutie“, pretože žiaden z obžalovaných nikdy poctivo nepracoval a nemal riadny príjem (pripojené spisy, lustrácie, aktualizované registre, správy o súdov).

Z hľadiska konania obžalovaných v 1.-3. rade dospel súd k záveru, že obžalovaní sa svojím protiprávnym konaním ako trestne zodpovedné osoby dopustili trestných činov značnej závažnosti a konali tak v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chceli spôsobom uvedeným v zákone porušiť záujem chránený zákonom a tento úmysel bol zrejмый z ich aktívneho konania voči poškodeným pri vytváraní podmienok pre úspešné spáchanie skutku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, akou mierou každý obžalovaný prispel k spáchaniu trestných činov, ich pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoby obžalovaných a možnosť ich nápravy.

Zo správ o povesti ako aj z pripojených spisov ohľadne obžalovanej v 1. rade E. F. vyplynulo, že táto bola sedemkrát súdne riešená, z toho šesťkrát slovenskými súdmi, vždy za majetkové trestné činy, všetky odsúdenia má zahladené, okrem odsúdenia z roku 2002 a v trestnej veci Okresného súdu Bratislava 3, v ktorej bola obžalovaná trestným rozkazom sp. zn. 3T/245/2014 zo dňa 01.12.2014, právoplatným dňa 04.06.2015 uznaná vinnou pre prečin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 odsek 1 Trestného zákona spáchaný dňa 23.11.2011, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody na jeden rok s podmieňačným odkladom na skúšobnú dobu dva a pol roka. V súvislosti s touto vecou súd ako

predbežnú otázku podľa § 7 odsek 1 Trestného poriadku vyriešil, či bola alebo nebola obžalovaná F. zo zákona osvedčená a rozhodol tak, že vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava 3 sp. zn. 3T/245/2014 sa obžalovaná F. osvedčila, pretože súd neurobil rozhodnutie do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby, ktorá uplynula dňa 04.12.2017 podľa § 52 odsek 1 Trestného zákona, vzhľadom na to, že spis Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 3T/245/2014 bol a zostal pripojený k tomuto konaniu (pripojený spis Okresného súdu Bratislava 3 sp. zn. 3T/245/2014), teda bez toho, aby mala na tom obžalovaná vinu. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/224/2011 bolo zistené, že obžalovaná F. bola rozsudkom zo dňa 05.03.2012 spolu s obžalovaným Z. S. odsúdená za prečin podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 221 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona spáchaný dňa 09.11.2010, bol jej zaň uložený peňažný trest 1000,-eur, ktorý obžalovaná uhradila, preto sa ňu hľadá akoby nebola odsúdená. Z pripojeného spisu Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/142/2014 bolo zistené, že obžalovaná F. a obžalovaná D. O. boli za skutok z 01.02.2013 rozsudkom zo dňa 14.08.2015, právoplatným 02.09.2015 oslobodené za zločin krádeže podľa § 20 k § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona a iné. Podľa lustrácie v evidencii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa v súčasnosti proti obžalovanej vedie toto trestné stíhanie a ešte jedno neskončené trestné stíhanie na OP Bratislava, č. 2Pv 460/13/1105, ktoré je prerušené. Obžalovaná nemá priestupkový záznam.

Súd preto u obžalovanej z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona prihliadol na okolnosť pod písmenom j), teda že obžalovaná viedla riadny život, resp. že obžalovaná F. už dlhodobo (podľa odpisu registra restov a pripojených spisov obžalovaná má všetky odsúdenia zahladené, okrem odsúdenia z roku 2002) vedie riadny život, z pritažujúcich okolností u obžalovanej zistil okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že spáchala viacero trestných činov (prečin porušovania domovej slobody a zločin krádeže). Pre vyrovnaný pomer poľahčujúcich a pritažujúcich okolností súd vychádzal zo základnej trestnej sadzby tri až desať rokov uvedenej v §-e 212 odsek 4 Trestného zákona. V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovanej súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pokiaľ išlo o trest ukladaný obžalovanej F., súd pri ukladaní trestu prihliadol najmä to akou mierou obžalovaná prispela k spáchaniu trestného činu (robila „krovie“ obžalovanému H.) ako aj na dĺžku času, ktorá uplynula od spáchania skutku do vyhlásenia rozsudku, ktorá korešponduje s obdobím, počas ktorého obžalovaná už na území Slovenskej republiky ani v rámci Európskej únie nespáchala žiaden trestný čin, za ktorý by bola odsúdená a ani žiaden priestupok. Súd nepovažoval na dosiahnutie účelu trestu za nevyhnutné a potrebné uloženie trestu nepodmienečného, ale dospel k záveru, že uloženie podmiennečného úhrnného trestu odňatia slobody obžalovanej podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona, keďže súd odsudzoval obžalovanú za dva trestné činy (podľa zákonného ustanovenia §212 odsek 4 Trestného zákona účinného do 31.07.2019, ktoré bolo z týchto dvoch trestných činov najprísnejšie trestný bola trestná sadzba tri až desať rokov) na samej spodnej hranici trestnej sadzby tri roky s podmiennečným odkladom so skúšobnou dobou na tri roky a probačným dohľadom bude dostatočný, primeraný aj spravodlivý. Na prehlbenie výchovného pôsobenia trestu súd integroval obžalovanej aj povinnosť uhradiť v skúšobnej dobe škodu 400,-eur, teda na obžalovanú F. prislúchajúci 1/3-ový podiel na celkovej škode 1.200,-eur, rovným dielom poškodeným Z. Z., Z. Z., A. Z., R. C., teda každému po 100,-eur.

Zo správ o povesti, z pripojených spisov ako aj zo správ súdov ohľadne obžalovaného v 2. rade Z. S. vyplynulo, že tento bol celkovo súdne riešený 11x, vždy za majetkové trestné činy, z toho naposledy bol odsúdený nemeckým súdom dňa 28.08.2018 za krádež. V trestnej veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/126/2014 bol obžalovaný S. odsúdený rozsudkom z 18.10.2017 právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/7/2018 dňa 14.02.2018 za prečin krádeže na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody spáchaný dňa 09.12.2011 na deväť mesiacov so zaradením do stredného stupňa stráženia so súčasným zrušením rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/95/2015, do výkonu ktorého bol dodaný na základe EZR dňa 03.09.2020 z Nemecka. Z pripojeného spisu a následne odpojeného Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/95/2015 súd zistil, že obžalovaný S. bol v tomto konaní právoplatne dňa 07.02.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/112/2016 odsúdený za prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 1 Trestného zákona spáchaný dňa 21.02.2014 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na štyri mesiace so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia; výkon trestu mu bol nariadený dňa

04.04.2017, obžalovaný trest vykonal 19.10.2017. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/11/2010 bolo zistené, že obžalovaný S. bol rozsudkom zo dňa 27.01.2011 právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/15/2011 dňa 26.07.2011 odsúdený za zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona spáchaný dňa 09.10.2008 na trest odňatia slobody na tri roky s podmieneným odkladom s probačným dohľadom a skúšobnou dobou na tri roky; v tejto veci sa na obžalovaného dňom 26.07.2016 hľadí akoby nebol odsúdený. Podľa lustrácií v evidencii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa v súčasnosti proti obžalovanému nevedie žiadne neskončené trestné stíhanie, okrem tohto a podľa lustrácie v evidencii Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sa na súde nevedie žiadne trestné konanie. Obžalovaný S. má evidované priestupkové záznamy za porušenie pravidiel cestnej premávky.

Súd preto pri ukladaní trestu nevzhliadol u obžalovaného S. žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, zistil ale dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) /spáchal viacero trestných činov -prečin porušovania domovej slobody a zločin krádeže/, písmeno m) /už bol za trestný čin odsúdený- recidíva/Trestného zákona, a preto mu ukladal trest odňatia slobody po úprave trestnej sadzby uvedenej v § 212 odsek 4 Trestného zákona podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona (zvýšenie dolnej hranice najprísnejšej trestnej sadzby tri roky o jednu tretinu). Keďže súd v predmetnom trestnom konaní ukladal obžalovanému trest za trestný čin spáchaný dňa 03.10.2011, teda za trestný čin obžalovaným spáchaný skôr, ako bol rozsudkom vyhláseným dňa 18.10.2017 Okresným súdom Nitra sp. zn. 2T/126/2014 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona spáchaný dňa 19.12.2011, bolo potrebné aplikovať ustanovenie § 42 odsek 1 Trestného zákona a uložiť obžalovanému trest súhrnný, a to podľa zásady na ukladanie trestu úhrnného, upravenej v § 41 odsek 2 Trestného zákona, kedy bolo potrebné použiť tzv. asperačnú zásadu. Preto pri odsudzovaní za dva úmyselné trestné činy, spáchaných dvoma samostatnými skutkami, z ktorých jeden trestný čin bol jednoznačne zločinom (§212 odsek 4 Trestného zákona), musel súd zostríť trestnú sadzbu z týchto dvoch trestných činov prísnejšie trestnú, teda trestnú sadzbu zločinu krádeže na tri roky až 13 rokov a štyri mesiace. Zostrenie trestnej sadzby za zločin krádeže znamenalo, že samá dolná hranica upravenej sadzby, pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi, bola päť rokov a štyri mesiace a horná hranica 13 rokov a štyri mesiace. Súd zároveň postupom podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/126/2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na 9 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd vzhľadom na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/7/2018 obžalovanému neuložil trest prepadnutia veci a to klobúku zaisteného na mieste činu a kabátu Alain Delon veľkosti 50, ktorých prepadnutie uložil Okresný súd Nitra v konaní sp. zn. 2T/126/2014, pretože z neho vyplynulo, že tieto veci neboli použité na spáchanie trestného činu, ale išlo o veci, ktoré mal obžalovaný oblečené. Súd obžalovanému podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody na päť rokov a štyri mesiace nepodmienečne, teda na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby rokov, ktorý za zbiehajúcu sa trestnú činnosť považoval za spravodlivý, primeraný a adekvátny. Pri úvahách o výmere trestu sa súd zameril na spôsob vykonania činu, následky týmto činom spôsobené, konkrétne okolnosti tohto prípadu, prihliadol aj na osobu obžalovaného, jeho trestnú minulosť, postoj k prejednávanej veci ako aj na to akou mierou jeho konanie prispelo k spáchaniu trestných činov.

Podľa názoru súdu uložený trest zodpovedá všetkým zákonným kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona a je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákon a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti, zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov.

Súd neukladal trest súhrnný k trestu uloženému dňa 27.06.2016 Okresným súdom Malacky sp. zn. 2T/95/2015, ktorý zrušil svojím rozsudkom Krajský súd v Nitre pod sp. zn. 2To/7/2018 dňa 14.02.2018, pretože obžalovaný skutok prejednaný Okresným súdom Malacky spáchal dňa 21.02.2014, teda po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/224/2011 dňa 05.03.2012 za skutok spáchaný dňa 09.11.2010, ktoré „pretrhlo“ súbeh trestných činov prejednaných Okresným súdom Nitra sp. zn. 5T/50/2015 a sp. zn. 2T/126/2014 na jednej strane a Okresným súdom Malacky sp. zn. 2T/95/2015 na strane druhej. Na uvedené nemalo vplyv ani zahladenie odsúdenia v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 3T/224/2011, pretože podľa stanoviska Najvyššieho súdu Tpj 31/2018 sa trestnoprávna recidíva nemení na viacčinný súbeh trestných činov nastaním účinkov zahladenia odsúdenia skorším hraničným rozsudkom.

Pokiaľ išlo o zaradenie obžalovaného S. na výkon trestu odňatia slobody, súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Zo správ o povesti, z pripojených spisov ako aj zo správ súdov ohľadne obžalovaného v 3. rade Z. H. vyplynulo, že tento bol súdne riešený celkovo 16x, vždy za majetkové trestné činy, päťkrát cudzozemskými súdmi, z toho naposledy bol odsúdený za krádeže nemeckým súdom dňa 28.08.2018 a maďarským súdom dňa 24.09.2018. Podľa správ a listín z Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/71/2013 súd zistil, že obžalovaný H. bol dňa 19.12.2018 rozsudkom právoplatným dňa 06.08.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/47/2020 (obžalovaný H. zobral svoje odvolanie späť) odsúdený za skutok spáchaný dňa 08.03.2010 obdobným modom operandi ako v tomto prejednávacom prípade kvalifikovaný ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona v súbehu so zločinom krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu súd uložil úhrnný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na šesť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd pritom zrušil výrok o treste uložený obžalovanému H. v konaní pred Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 3T/46/2011 právoplatným dňa 04.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/50/2012. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/46/2011 bolo zistené, že obžalovaný H. bol rozsudkom zo dňa 19.03.2012 právoplatným dňa 04.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/50/2012 (odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného) odsúdený za zločin úverového podvodu podľa § 222 odsek 1, odsek 3 písmeno a) Trestného zákona spáchaný dňa 03.11.2008 na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody na päť rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a na zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na šesť rokov; súd zrušil výrok o súhrnnom treste štyri roky so zaradením do I. NVS rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 3T/61/2011 zo dňa 21.12.2011, právoplatného 21.12.2011, ktorým bol obžalovaný H. odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona a trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona spáchané dňa 03.10.2003; súčasne súd zrušil výroky o trestoch z rozsudku Okresného súdu Levice z 26.04.2010 sp. zn. 2T/143/2008 (odsúdenie na 30 mesiacov nepodmienečne za prečiny krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a iné spáchané dňa 27.02.2008) a trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/67/2009 z 23.04.2009, právoplatného 15.04.2010 (odsúdenie na 14 mesiacov nepodmienečne za prečiny krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a iné spáchané máj až november 2008). Obžalovaný H. bol tiež odsúdený Okresným súdom Piešťany sp. zn. 2T/121/2013 za prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno c) Trestného zákona spáchaný dňa 05.06.2012 a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 18 mesiacov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý vykonal 14.07.2018. Podľa lustrácií v evidencii Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa voči obžalovanému v súčasnosti vedú štyri neskončené trestné stíhania (prejednávané pred týmto súdom, dve pred Okresným súdom Nové Zámky, jedno na OP Malacky po č. 1Pv/347/18/1106, na OP Trenčín pod č. 1Pv 768/18/3309, ktoré je prerušené) a podľa lustrácií v evidencii Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sa vedú neskončené trestné konania na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 1T/179/2013 a sp. zn. 2T/97/2015, v rámci ktorého je obžalovaný trestne stíhaný za zločin úverového podvodu formou účasníctva - návodu podľa § 21 odsek 1 písmeno b) Trestného zákona k § 222 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, ktorý mal spáchať v apríli 2012 a v rámci ktorého bol dňa 03.08.2020 obžalovaný H. vzatý aj do „útekovej“ väzby (uznesenie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/97/2015 z 04.08.2020 na č.l. 1252-1258). Obžalovaný H. má evidované priestupkové záznamy za porušovanie pravidiel cestnej premávky.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol u obžalovaného na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, pričom priznanie urobil obžalovaný prostredníctvom vyhlásenia o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní a podľa § 36 písmeno n) Trestného zákona, že vyhlásením o vine obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti súdu. Súd tiež zistil aj dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) / spáchal viacero trestných činov- prečin porušovania domovej slobody a zločin krádeže/, písmeno m) /už bol za trestný čin odsúdený- recidíva/Trestného zákona. Pre vyrovnaný pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd pri ukladaní úhrnného trestu vychádzal zo základnej trestnej sadzby

trestného činu podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, ktorý bol najprísnejšie trestný zo spáchaných trestných činov (zločin krádeže a prečin porušovania domovej slobody), teda na tri roky až desať rokov. Súd poukázal na to, že obžalovaný je recidivistom, ktorý neustále pácha trestnú činnosť, majoritne majetkovú, za ktorú je opakovane trestaný a v tejto veci prejednávaných trestných činov sa obžalovaný dopustil počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia uloženého mu Okresným súdom Levice sp. zn. 2T/44/2007. Z vyššie rozpísaného vyplynulo, že obžalovaný má sklony páchať trestnú činnosť a doterajší spôsob jeho života dovoľuje prijať jednoznačný záver o jeho hlbšom morálnom narušení a sťažených možnostiach nápravy, pretože žiaden z doteraz uložených trestov neviedli u obžalovaného k polepšeniu. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že iba opätovná izolácia obžalovaného spočívajúca vo výkone trojročného nepodmienečného trestu, kde obžalovaný bude vystavený ďalšiemu psychologickému a pedagogickému pôsobeniu, zabezpečí účel trestu spočívajúci v ochrane spoločnosti jednak tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a pokúsi sa vytvoriť podmienky na jeho prevýchovu. Pri úvahách o výmere trestu teda prihliadol na spôsob vykonania činu, následky týmto činom spôsobené, konkrétne okolnosti tohto prípadu, prihliadol aj na osobu obžalovaného, aj na jeho priznanie, na jeho trestnú minulosť ako aj na to akou mierou jeho konanie prispelo k spáchaniu trestných činov.

Podľa názoru súdu uložený trest zodpovedá všetkým zákonným kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona a je spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákon a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, pretože zabezpečí ochranu spoločnosti, zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne aj iných odradí od páchania trestných činov.

Súd neukladal súhrnný trest k trestu uloženému dňa 19.12.2018 rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/71/2013 právoplatným dňa 06.08.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To/47/2020, pretože obžalovaný skutok prejednávaný Okresným súdom Zvolen spáchal dňa 08.03.2010, teda po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/67/2009 dňa 23.04.2009 za skutky spáchané dňa 03.11.2008, ktoré „pretrhlo“ súbeh trestných činov prejednávaných Okresným súdom Nitra pod sp. zn. 5T/50/2015 a Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 5T/71/2013.

Pokiaľ išlo o zaradenie obžalovaného H. na výkon trestu odňatia slobody, súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže súd nemal pochybnosti o rozsahu poškodenými Z. Z. a N. Z., ktorého právny nástupcami sa stali aj deti R. C., rod. Z., Z. Z. a A. Z. (úmrtý list, uznesenie 24D/211/2016, Dnot 117/2016) uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 1.200,- eur, ktorá bola aj súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, súd v adhéznom konaní poškodeným Z. Z. a deťom po zomrelom N. Z., a to R. C., rod. Z., Z. Z. a A. Z. priznal škodu tak, že každý jeden obžalovaný je povinný zaplatiť každému poškodenému po 100,-eur, t. z. 1/3-ina ako podiel na celom dlhu 1.200,-eur je 400,-eur delené štyria poškodení (ako spoločný záväzok a spoločné práva).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.